

canentes, denique telis transfixi, ad martyrii gloriā pervenerunt. Quorum corpora via Ardeatīna sepulta sunt.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Añā. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere, multis passeribus meliores estis vos.

✠. Exsultabunt.

DIE XIX. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter seq.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Cœlestis Agni nuptias O Juliāna, dum petis, Domum paternam deseris, Chorūmque ducis Virgīnum.

Sponsūmque suffixum cruci

Noctes, diēsque dum gemis,

Doloris icta cuspide

Sponsi refers imaginem.

Quin septiformi vulnere

Fles ad genu Deiparæ :

Sed crescit infusa fletu, Flammāsque tollit caritas.

Hinc morte fessam proxima

Non usitato te modo

Solatur et nutrit Deus, Dapem supernam porrigens.

Æterne rerum Conditor, Æterne Fili par Patri, Et par utriusque Spiritus, Soli tibi sit gloria. Amen.

✠. Spécie tua.
Ad Magnif. Añā. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

Deus, qui beatam Juliānam Virgīnem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui corpore mirabiliter recreare dignatus es : concede quæsumus, ut ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti ac roborati, ad cœlestem patriam perducamur. Pereūdem Dominum.

Deinde Comm. SS. Gervasii et Protasii Mart. Añā. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠. Lætāmini.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Gervasii et Pro-

tasii solemnitate lætificas : concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendāmur exemplis. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Hymn. Cœlestis. supra.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio II.

Uliāna ex nobili Falconeria familia, clarissimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnifice a fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, matre Reguardata, ambobus jam senescentibus ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit : vagientibus quippe labris, sua vissima Jesu, et Mariæ nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa, totam se christianis virtutibus mancipavit, in quibus a deo excelluit, ut beatus Aléxius patruus, cujus institutis ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non feminam pepe-

risse, sed Angelum ; nam ita modesto vultu animoque ab omni, vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit ; imo sceleris narratione percussa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto ætatis suæ anno, re familiarī, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠. Spécie tua et pulchritudine tua, intēde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio III.

Uliānæ exemplum segrepta sunt plurimæ ex nobilioribus familiis feminæ, ac mater ipsa sese religiose instituendam dedit, ita ut, aucto paulatim numero, ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges

summa prudentia ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspettas divus Benitus haberet, morti proximus nulli melius, quam Juliænæ, non feminas tantum, sed et totum Servorum ordinem, cujus propagator, et moderator exstiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat; et cum ceterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, de uno tantum conquerepta, et si reliquum, in sedandis civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægrôtis, quorum quandoque saniam ex ulceribus manantem, admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadæ diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio ij.

DUra hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum ætatis annum ægeret, ad extremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu constantique animo pertulit: de uno tantum conquerepta audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa ob sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiis constituta, sacerdotem rogavit, ut allatum divinum panem, quem ore sumere nequebat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit sacerdos: et mirum! eodem temporis momento, divinus panis disparuit, et Juliænæ sereno ac ridenti vultu exspiravit. Res supra fidem tamdiu fuit, donec virgineum de more

curaretur corpus: inven-ta enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma hostiæ, quæ Christi crucifixi effigiem representabat. Hujus prodigii fama, ceterorumque miraculorum non Florentiæ tantum, sed totius christiani orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa decimustertius in ejus celebritate officium proprium recitari ab universo ordine beate Mariæ Virginis Servorum jussit. Clemens vero duodecimus, munificentissimus ejusdem ordinis protector, novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum Virginum catalogo ascripsit. **R.** Afferentur. [133]

In iij. Nocturno, Homilia. Sæpe vos, fratres, de Comuni. [136]

Pro SS. Gervasio et Protasio Mart. Lectio ij.

Ervasius et Protasius, Vitalis et Valerianus filii, quorum pater Ravennæ, mater Mediolani pro Christi Domini fide martyrium subierunt, distributo pauperibus patrimonio, domesticos ser-

vos libertate donarunt. Quo facto Gentilium sacerdotēs immāne in illos conceptum odium habebant. Quare cum Astasius comes in bellum proficisci vellet, hanc occasionem perdendi pios fratres se nactus esse putaverunt. Itaque Astasio persuadent, se a diis admonitos esse, nullo modo eum in bello victorem futurum, nisi Gervasio et Protasio coactis Christum negare, eosdem ad sacra diis faciēda compelleret. Quod cum illi detestarentur, Astasius imperavit, Gervasium tamdiu cædi, dum inter verbera exspiraret: Protasium fustibus contusum securi percuti jubet. Quorum corpora Philippus Christi servus clam sustulit, et in suis ædibus sepelivit: quæ postea sanctus Ambrōsius, Dei monitu inventa, in loco sacro et insigni collocanda curavit. Passi sunt Mediolani decimotertio Kalendas Julii.

Te Deum laudamus. 18.

In Laud. fit Commem. simplicis, Aña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passibus melio-

res estis vos. *V.* Exsultabunt.

In ij. Vesp. Hymn. ut in primis et fit Comm. seq.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii

Papæ et Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio.

Infirmiãtẽm nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Silverii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriõsa nos protegat. Per Dõminum.

LECTIO ij.

Silverius Campanus post Agapitum proxime Pontifex creatus est: cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis hæreticis, et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo iudicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiãnam hæresim defendebat, Agapitus ab episcopatu Constantinopolitano deposuerat, cum a Theo-

dora Augusta sæpissime rogatus esset, restituere noluit.

R. Dõmine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. *V.* Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem diurni in sæculum sæculi. — Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

LECTIO iij.

Quamobrem irata mulier mandat Belisario, ut Silverium mittat in exsilium. Qui exsulavit in insula Pontia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatorem Episcopum: Sustentor pane tribulationis et aqua angustiae; nec tamen dimisi, aut dimitto officium meum. Et sane, brevi incommodis ærumnisque confectus, obdormivit in Domino, duodecimo Kalendas Julii; cujus corpus Romam delatum, et in basilica Vaticana depositum, multis miraculis illustratum fuit. Præfuit Ecclesiæ annos tres et amplius, creatus mense Decembri Presbyteris tredecim, Diaconis quinque, Episcopis per diversa loca decem et novem.

Te Deum. 18.

Ad Laudes, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. *V.* Justus.

DIE XXI. JUNII.

S. Aloysii Gonzagæ

Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. Oratio.

Celèstium donorum distributor Deus, qui in angélico juvene Aloisio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti: ejus meritis et precibus concede; ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur. Per Dõminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO iv.

Aloisius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, prius cœlo, quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Flo-

rentiæ ante aram beate Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit: eamque, insigni Dei beneficio, nulla mentis aut corporis pugna tentam servavit. Reliquas animi perturbaciones cepit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue, ita cohibuit, ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum principis ephēbos fere quotidie salutavit; sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus.

R. Honestum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *V.* Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

LECTIO v.

Adjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdo-

madis jejúnia, éaque ple-
rúmque módico pane et
aqua tolerábat. Quam-
quam perpétuum fuisse
per id tempus ipsius jejú-
nium vidéri potest, cum
ejus prándia ferme vix
únciam équarent. Sæpe
étiam ter in die se fúnibus,
aut caténis cruentábat :
flagélla quandóque ca-
num loris, cilícia equórum
calcáribus supplévit. Mol-
lem léctulum clam injéctis
ásserum fragméntis aspe-
rábat, eo étiam, ut citius
ad orándum excitarétur.
Magnam quippe noctis
partem, summa étiam
hieme, solo tectus indúσιο,
pósitis humi génibus, vel
præ languóre jacens ac
pronus, in cœlestium con-
templatióne traducébat.
Intérdiu quoque tres, quá-
tuor, quinque horas in ea
perstábat inmótus, donec
unam saltem ánimo nus-
quam distrácto percurrisset.
Cujus constántiæ præ-
mium fuit stabilitas men-
tis inter orándum álio non
vagántis; imo perpétua
velut écstasi in Deo defi-
xæ. Ei demum ut únice
adhæreret, victo post
triennále acérrimum cer-
támen patre, et aviti
principátus jure in fra-

trem transláto, Societáti
Jesu, ad quam cœlésti
voce Matriti fúerat acci-
tus, Romæ se adjúnxit.

✠. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum : stolam
glóriæ induit eum, * Et ad
portas paradisi coronávit
eum. ✠. Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, et or-
návit eum. — Et.

Lectio vij.

IN tirocinio ipso virtú-
tum ómnium magíster
habéri cœpit. Exactíssima
in eo erat legum étiam
minimárum custódia, mun-
di contéptus singularis,
implacábile ódium sui :
Dei vero amor tam ar-
dens, ut corpus étiam sen-
sim absúmeret. Jussus pro-
ptérea mentem a divínis
rebus tantisper avértere,
occurréntem sibi ubique
Deum irríto conátu fugié-
bat. Mira étiam próximos
caritate ampléxus, in pú-
blicis, quibus aláriter mi-
nistrábat, nosocomiis, con-
tagiósam luem traxit. Qua
lente consúptus, die
quem prædixerat, undécimo
Kalédas Júlii, ætátis
anno quarto et vigésimo
jam inchoáto, cum ántea
flagéllis cædi, atque humi
stratus mori postuláset,
migrávit in cœlum. Ibi

eum sancta María Magda-
léna de Pazzis tanta frui
glória, Deo monstránte,
vidit, quantam vix esse in
cœlo credidisset; ipsúm-
que sanctimónia insig-
nem, et caritate Mátyrem
incógnitum fuisse
prædicávit. Multis étiam,
magnisque cláruit mirá-
culis. Quibus rite probá-
tis, Benedictus decimus-
tértius Sanctórum fastis
angélicum júvenem ascrip-
psit, atque innocéntiæ et
castitátis exémpplar simul
et patrónum studiósæ
præsértim juventúti de-
dit. ✠. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxij. c

IN illo témpore : Re-
spóndens Jesus ait
Sadduceis : Errátis ne-
sciéntes Scriptúras, neque
virtútem Dei : in resur-
rectiône enim neque nu-
bent, neque nubéntur : sed
erunt sicut Angeli Dei in
cœlo. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Lib. 1. de Virginitate.

Virginitas est bona :
id ego quoque fá-
teor. Atqui núptiis
étiam mélior; et istud tibi

asséntior : ac si libet, illud
adjúngam, tanto núptiis
eam præstáre, quanto cœ-
lum terræ, quanto homi-
nibus Angeli antecéllunt :
ac, si quid prætérea ad-
déndum est, étiam magis.
Nam si neque nubunt An-
geli, neque uxórem du-
cunt; non étiam carne
et ságuine coagmentáti
sunt : in terris prætérea
non commorántur, non
cupiditátum, aut libídi-
num perturbatióibus
sunt obnoxii; non cibi ín-
diget, aut potus; non
sunt ejúsmodi, ut eos dul-
cis sonus, aut cantus mol-
lis, aut præclára spécies
possit allicere; nulla dé-
nique ejus géneris illéce-
bra capiúntur.

✠. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus
est, et de omni corde suo
laudávit Dóminus : * Ipse
intercedat pro peccátis
ómnium populórum.
✠. Ecce homo sine queré-
la, verus Dei cultor, ábsti-
nens se ab omni ópere
malo, et pérmanens in in-
nocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

AT humánum genus
cum natúra beátis
illis méntibus inférius sit,
omni ví studióque con-

téndit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt ascendere, illud eo vel máximo solatio compensant, quod modo spiritu et corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Vidésne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolæ sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet?

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Glória. Et.

Lectio ij.

QUA enim, quæso, res differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joannes, veri hi virginitatis amatorum? nulla, nisi quod mortali natura constabant.

Nam cetera si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperiuntur, quam beatae illae mentes: et id ipsum, quo inferiori conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, et ii qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi et contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitae ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum laudamus. 18.
In ij. Vesp. Comm. sequ.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini

Episcopi et Confessoris.
Ad Vesp. Añã. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum. ✠. Amavit eum.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Paulini Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

Lectio ij.

PAulinus Nolæ Episcopus, eruditus studiis humanitatis, doctus etiam divinis

litteris, multa eleganter et ornate scripsit versibus, et soluta oratione. Hujus viri caritas præcipue celebratur, quod vastata a Gothis Campania, omnem facultatem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessariis, in alendos pauperes, et captivos redimendos contulerit. Quo tempore, ut scribit sanctus Augustinus, ex opulentissimo divite voluntate pauperrimus, et copiosissime sanctus, captus a barbaris sic Deum precabatur: Domine, ne exrucier propter aurum et argentum: ubi enim sint omnia mea, tu scis. Postea vero Wandalis eadem regiones infestantibus, cum ab eo posceret vidua, ut filium sibi redimeret, consumptis rebus omnibus in officio pietatis, seipsum pro illo in servitum tradidit.

Lectio iij.

Igitur in Africam profectus, domini sui, qui regis erat gener, hortum colendum suscepit. Verum cum prophetiae dono regis mortem ipsi domino prædixisset, et rex in somnis Paulinum sedentem medium inter duos judi-

ces, sibi que de manibus eripientem flagellum vidisset; tantus vir cognitus honorificentissime dimissus est, condonatis ei omnibus suis civibus, qui captivi fuerant. Nolam reversus ad episcopale officium, cum verbo et exemplo omnes ad pietatem christianam inflammaret, laterum dolore correptus est; mox cubiculum, in quo jacebat, terræ motu contrémuit, ac paulo post animam Deo reddidit.

Te Deum. 18.

Ad Laudes, Añã. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

✠. Justum deduxit.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia

S. Joannis Baptistæ.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j.

Cap. j.

Fuit in diebus Herodis, regis Judææ sacerdos quidam nomine Zacharias de vice Abia, et uxor illius de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. i. in Luc.

Qocet nos Scriptura
divina, non solum
mores in iis qui
prædicabiles sunt, sed
etiam parentes oportere
laudari : ut veluti trans-
missa immaculatæ purita-
tis hereditas, in iis quos
volumus laudare, præ-
cellat. Quæ enim alia in-
tentio hoc loco sancti
Evangelistæ, nisi ut san-
ctus Joannes Baptista no-
bilitetur parentibus, mirá-
culis, moribus, munere,
passione? Sic etiam sancti
Sámuel mater Anna lau-
datur : sic Isaac a paren-
tibus nobilitatem pietatis
accepit, quam pósteris de-
reliquit. Sacerdos itaque
Zacharías, nec solum sa-
cerdos, sed etiam de vice
Abia, id est, nobilis inter
superiores familias.

XX. de Feria currente.

Lectio ij.

ET uxor, inquit, illi de
filiabus Aaron. Non
solum igitur a parentibus,
sed etiam a majoribus san-
cti Joannis nobilitas pro-
pagatur, non sæculari po-
testate sublimis, sed reli-
gionis successione vene-
rabilis. Tales enim majores

habere debuit prænúntius
Christi : ut non repente
conceptam, sed a majóri-
bus acceptam, et ipso in-
fúsam jure naturæ, præ-
dicare fidem Domínici vi-
deretur adventus. Erant,
inquit, ambo justi ante
Deum, incedentes in óm-
nibus mandátis et justi-
ficationibus Domíni sine
querela. Quid ad hoc ré-
ferunt, qui peccatis suis
solátia præferentes, sine
peccatis frequentibus hó-
minem putant esse non
posse : et utuntur versí-
culo, quia scriptum est in
Job : Nemo mundus a sor-
de, nec si unius diéi vita
ejus sit in terra?

Lectio iij.

Quibus respondendum
est, prius ut quid sit
hominem sine peccato es-
se, definiant : utrum nun-
quam omnino peccasse,
an desísse peccare. Si
enim hoc putant sine pec-
cato esse, nunquam om-
nino peccasse; et ipse con-
séntio. Omnes enim pec-
caverunt, et egent glória
Dei. Sin autem eum qui
véterem errorem corré-
xerit, et in eam se vitæ
transformaverit qualita-
tem, ut temperet a pec-
cato, negant abstinere a

delictis : non possum in-
eorum convenire sentén-
tiam, cum legamus : Quia
sic Dóminus diléxit Ecclé-
siam, ut exhibeat ipsam
sibi gloriósam, et non ha-
bentem máculam, aut ru-
gam, aut aliquid ejús-
modi, sed ut sit sancta et
immaculata.

**Añã ad Benedictus, ut
in Psalterio, et post Añã
dicuntur Preces feriales
flexis genibus. 64.**

Oratio.

Præsta quæsumus om-
nipotens Deus : ut
familia tua per viam salú-
tis incédât, et beati Joán-
nis Præcursóris horta-
ménta sectándo, ad eum
quem prædixit, secúra

pervéniat, Dóminus no-
strum Jesum Christum
Filius tuum. Qui tecum
vivit et regnat.

**Si sequenti die xxiv.
occurrerit solemnitas SS.
Corporis Christi, agen-
dum erit de prædicta so-
lemnitate : Festum vero
S. Joannis Baptistæ tunc
reponatur in diem xxv.
tamquam in sedem pro-
priam, translato alio
Festo duplici, si alicubi
occurrat, post Octavam,
aut eo penitus omisso
juxta Rubricas; sed si
fuerit j. vel ij. classis,
transfertur in primam
diem Officio duplici non
impeditam, infra eandem
Octavam.**

